

- 5.2) Kunderna kan samtidigt när som helst avstå från den valmöjlighet som den beskattningsbara personen erbjuder dem, bestående i att ge det logistikföretag som den beskattningsbara personen har ett avtal med i uppdrag att utföra transporten, och istället låta en annan transportör utföra transporten eller själva hämta varorna?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 2010, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern)
den 16 maj 2018 – Tesco-Global Áruházak Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Mål C-323/18)

(2018/C 311/04)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med bestämmelserna i EUF-fördraget om principerna om diskrimineringsförbud (artiklarna 18 FEUF och 26 FEUF), om etableringsfrihet (artikel 49 FEUF), om likabehandling (artikel 54 FEUF), om likabehandling med avseende på kapitalplacering i bolag som avses i artikel 54 FEUF (artikel 55 FEUF), principen om friheten att tillhandahålla tjänster (artikel 56 FEUF), principen om fri rörlighet för kapital (artiklarna 63 FEUF och 65 FEUF) samt principen om likabehandling vid företagsbeskattning (artikel 110 FEUF) att utländskt ägda skattskyldiga juridiska personer som driver flera butiker via ett enda rörelsedrivande bolag och som bedriver detaljhandel i butik är skyldiga att betala en särskild skatt som tas ut med starkt progressiva skattesatser, varvid dessa skattskyldiga rent faktiskt beskattas i det högsta intervallet, medan inhemskt ägda skattskyldiga juridiska personer som driver franchiseverksamhet under samma näringskännetecken – via butiker som i allmänhet utgör oberoende rörelsedrivande bolag – i praktiken är befriade från skattskyldighet eller beskattas i ett av de lägre intervallen, vilket innebär att den skatt som utländskt ägda bolag betalar utgör en väsentligt högre andel av de totala skatteintäkterna från den särskilda skatten än den skatt som inhemskt ägda bolag betalar?
- 2) Är det förenligt med bestämmelserna i EUF-fördraget om principen om förbud mot statligt stöd (artikel 107.1 FEUF) att utländskt ägda skattskyldiga personer som driver flera butiker via ett enda rörelsedrivande bolag och som bedriver detaljhandel i butik är skyldiga att betala en särskild skatt som tas ut med starkt progressiva skattesatser, varvid dessa skattskyldiga rent faktiskt beskattas i det högsta intervallet, medan inhemskt ägda skattskyldiga juridiska personer som är direkta konkurrenter till de förstnämnda skattskyldiga personerna och som driver franchiseverksamhet under samma näringskännetecken – via butiker som i allmänhet utgör oberoende rörelsedrivande bolag – i praktiken är befriade från skattskyldighet eller beskattas i ett av de lägre intervallen, vilket innebär att den skatt som utländskt ägda bolag betalar utgör en väsentligt högre andel av de totala skatteintäkterna från den särskilda skatten än den skatt som inhemskt ägda bolag betalar?

- 3) Ska artiklarna 107 FEUF och 108.3 FEUF tolkas på så sätt att de gäller även för en skatteåtgärd av vilken en skattebefrielse – som utgör statligt stöd – som finansieras genom de skatteintäkter som skatteåtgärden genererar är en integrerad del, i den mån lagstiftaren, innan den särskilda skatten på detaljhandel infördes, fastställde (på grundval av marknadsaktörernas omsättning) storleken på de planerade budgetintäkterna, dock inte genom att införa en allmän skattesats, utan genom att tillämpa progressiva skattesatser baserade på omsättning, vilket innebar att lagstiftaren avsiktligt undantog en del av marknadsaktörerna från skattskyldighet?
- 4) Utgör principen om processuell likvärdighet, effektivitetsprincipen och principen om unionsrättens företräde hinder för en praxis hos en medlemstats rättstillämpande organ, enligt vilken det vid skattekontroller som inleds på eget initiativ eller i efterföljande domstolsförfaranden inte är möjligt – trots effektivitetsprincipen och skyldigheten att inte tillämpa den oförenliga nationella bestämmelsen – att ansöka om återbetalning av en skatt som deklarerats enligt nationell skattelagstiftning som strider mot unionsrätten, eftersom skattemyndigheten eller domstolarna endast prövar frågan huruvida skatten strider mot unionsrätten i ett särskilt förfarande som inleds på begäran av en part, vilket dock endast kan ske innan ett förfarande som inletts på eget initiativ, medan ingenting hindrar att en ansökan om återbetalning av skatt ges in i samband med ett förfarande vid skattemyndigheten eller i domstol när det gäller en skatt som har deklarerats på ett sätt som strider mot nationell rätt?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Szekszárdi Járásbíróság (Ungern) den 5 juni 2018 –
Ágnes Weil mot Géza Gulácsi**

(Mål C-361/18)

(2018/C 311/05)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szekszárdi Járásbíróság

Parter i det nationella målet

Sökande: Ágnes Weil

Motpart: Géza Gulácsi

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 53 i förordning (EU) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ tolkas så, att domstolen i den medlemsstat där domen meddelades automatiskt ska utfärda intyget om domen, om en av parterna begär det, utan att pröva huruvida [målet] omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 1215/2012?
- 2) Om den första frågan besvaras nekande, ska artikel 1.2 a i rådets förordning (EU) nr 1215/2012 tolkas så, att ett mål om återbetalning mellan parter i ett icke-registrerat samboförhållande omfattas av en ordning som reglerar förhållanden som har samma (rättsliga) verkan som äktenskap?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1).